

да заслужимъ твоето внимание! Но— колкото ние и да напругаме своите слаби сили— сичките наши заслуги не ще да бждатъ достойни за единъ милостивъ погледъ на нашиятъ цезарь.

Сеянъ.

Прекрасно, добрий мой приятелю. Прощавайте. Надѣйте са на моята благонаклонность. (*Отива си. Гжлпата са покланя*).

+

П.

Въ градината на Кремуция Корда.

САТРИЙ, ПИНАРИЙ, ФИРМИЙ—*влизятъ*.

Сатрий.

Полека, полека! да не би да ни видатъ изъ прозорците! Насѣдайте, приятели, между дърветата и глѣдайте да не развалите работата. Вие ще да бждете свидѣтели, а затова напругайте слухътъ си, когато захване да говори Кремуций Кордъ. Ни една дума не трѣба да испущате.

Пинарий.

Азъ ща да са кача на тоя букъ; той е до толкова клонястъ, щото ма не могатъ видѣ, ако ще би даже и подъ него да дойдатъ. (*Качва са на джрвото*). Джрвото е до толкова високо, щото ако би да ма видатъ отъ улицата, то ще да помислатъ, че сжмъ орелъ.

Фирмий.

Глѣдай да не хвжрли нѣкой въ тебе нѣкой стрѣла.